

IVO REISER

Duboko nas je potresla vijest, da je nakon kratke i teške bolesti dne 29. 01. 1980. godine preminuo Ivo Reiser, dipl. inž. geodezije i kulturne tehnike, izvanredni profesor Građevinskog fakulteta na Rijeci. Ovako neočekivani odlazak prof. Ive Reisera iz naše sredine utoliko je teži što njegova izvanredna vedrost, veselost i njegova životna energija nisu ničim ukazivale na tako brzi i prerani kraj.

Prof. Ivo Reiser, dipl. inž. geodezije i kulturne tehnike, rođen je 10. siječnja 1916. godine u Zagrebu, tu je pohađao osnovnu školu, te klasičnu gimnaziju, gdje je maturirao 1934. godine. Školske godine 1934/35. upisao se je na Geodetsko-kulturno tehnički odsjek Tehničkog fakulteta u Zagrebu; apsolviravši ovaj odsjek proslušao je šest semestara Građevinskog odsjeka ovog Fakulteta. Diplomirao je na Geodetskom i kulturnotehničkom odsjeku 1942. godine.

Stručno iskustvo je skupljao još kao student na mnogim praktičkim kvalitetnim radovima. Tome se pridružio njegov afinitet za naučno tretiranje praktičkih problema, njegova prirodna inteligencija i tehnički smisao, pa nas ne treba čuditi da je inž. Reiser unatoč svoje mladosti i proživjelih teških ratnih godina, dočekaos oslobođenje kao jedan od najvrsnijih geodetskih inženjera Jugoslavije te se odmah i u punoj mjeri uključio u obnovu zemlje.

Od 1945. godine radio je u Ministarstvu građevina N. R. Hrvatske (Geodetski odjel), a u listopadu 1946. godine izabran je i postavljen za starijeg asistenta na bivšem Tehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na Katedri za nižu geodeziju. Tu je dužnost obavljao do 1954. godine, koju je po vlastitoj želji prekinuo te od tada radio na geodetskim zadacima za razna poduzeća i ustanove. Radio je u Tehničkom uredu za komasaciju zemljišta NO Zagreba, odakle je prešao u Zavod za melioracije i agrarne operacije u Slavonском Brodu. U svibnju 1959. godine je nastupio nakon uspješnog konkursa, dužnost profesora Više tehničke škole u Tuzli. Nakon osnivanja Rudarskog fakulteta u Tuzli, na osnovi raspisanog natječaja izabran je i postavljen 1960. godine za docenta na tom Fakultetu Sarajevskog univerziteta i povjerena su mu predavanja iz predmeta Rudarska mjerenja. U tim teškim počecima mladog fakulteta uz pedagoško nastavni rad, radio je na organizaciji Fakulteta, koristeći svoje bogato stručno iskustvo. Bio je prvi predstojnik Katedre za geodeziju i rudarska mjerenja. Kao praktičar i inženjer širokog pogleda bez poteškoća se uklopio u probleme rudarstva. Godine 1972. nakon provedenog natječaja, izabran je i postavljen za izvanrednog profesora na Strojarsko-brodogradevnom fakultetu u Rijeci za predmet Geodezija, a po osnutku Građevinskog fakulteta na Rijeci, nastavio je rad na tom fakultetu sve do svoje smrti.

U toku svoje dugogodišnje i bogate stručne i naučne prakse prof. Reiser je projektirao, rukovodio i izveo niz stručnih i naučnih radova. Radio je na triangulaciji za potrebe regulacije rijeke Save, hidrocentrale u Vinodolu, aerodroma u Botincu, područja Kraljevice, otoka Visa, nacionalnog parka Plitvička jezera, Nove Gradiške i Tuzle. Zatim na mjerenju bazisa za triangulaciju grada Zagreba, te opažanju bazisne mreže. Radio je na iskolčenju tunela za potrebe hidrocentrale Vinodol, kontroli pomaka strojarne, kontroli proboja tunela i vertikalnog okna naftnog postrojenja Bakar-Šoići, raznim trasiranjima cesta, geodetskim radovima kod montaže industrijskih konstrukcija

i rudarskih postrojenja te o tome pisao studije. Bogatu radnu biografiju prof. Reisera teško je sažeti a da se ne propuste neki njegovi značajni radovi, koje bi valjalo istaknuti po kompliciranosti zadatka, originalnosti stručnih rješenja i primjeni naučnih metoda u tim rješenjima.

Pokojni Ivo Reiser, po svojim izvedenim stručnim i naučnim radovima i širini svoje geodetske prakse predstavljao je zrelog i produktivnog stručnjaka. Osobitost mu je bila u svestranosti djelovanja, od radova na osnovnim operacijama, preko klasičnog terestričkog premjera, do djelatnosti u inženjerskoj geodeziji u građevinarstvu i rudarstvu.

Za svoj nastavni i društveni rad bio je nagrađivan od Komiteta za visoke škole nauku i kulturu u Zagrebu, primio je spomen plaketu grada Tuzle kao priznanje za njegov doprinos u razvoju komune, zahvalnicu Sindikata kao priznanje za rad i izuzetno zalaganje u oblasti prosvjete, nauke i kulture Tuzle.

Prof. Reiser dao je korisne naučne i praktično stručne doprinose od značaja za unapređenje geodetske, a i građevinske nauke i prakse. Profesora Reisera više nema, ali su ostala njegova djela i brojni inženjeri koji su pod njegovim mentorstvom diplomirali i uspješno rade na odgovornim položajima širom naše zemlje.

Nisu to bile njegove jedine odlike. Za života je njegova izvanredna duhovitost veselost i živost zabavljala i raspoložila svako društvo u kojem bi se našao. U njemu smo imali uvijek najboljeg druga i prijatelja, s njim smo volili provoditi vrijeme u ugodnom razgovoru ili stručnim diskusijama.

Mnogo je zadužio sve svoje prijatelje, kolege, saradnike i studente i dok mi živimo ostat će nam živ njegov svijetli lik i trajna uspomena na njega.

V. Ferenc

BORIS APSEN

1. IX 1980. umro je u Zagrebu naš poznati matematičar i dugogodišnji profesor geodetske tehničke škole u Zagrebu, prof. dr inž. Boris Apsen.

Dr. Apsen rođen je 1. VII 1894. u Moskvi, gdje je 1916. diplomirao na pravnom i ekonomskom fakultetu. U Jugoslaviju je došao 1921. te je 1931. diplomirao na Geodetsko — kulturnoinženjerskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Iste godine u mjesecu studenom imenovan je asistentom Tehničkog fakulteta u Zagrebu na katedri za matematiku. Predaje numeričko računanje i višu matematiku studentima kemije i arhitekture. 1938. predaje i geodeziju na istom fakultetu.

30. lipnja 1942. postaje doktor tehničkih nauka Sveučilišta u Zagrebu na temelju disertacije »Eötvös-ov gravitacioni variometar i njegova teorija i primjena u višoj geodeziji« (Nakladni zavod Hrvatske izdaje disertaciju u obliku knjige 1949.)

Nakon oslobođenja postavljen je kao inženjer — profesor Geodetske tehničke škole u Zagrebu, a kasnije je imenovan pedagoškim savjetnikom. Umirovljen je 1968. godine. Tijekom cijelog svog aktivnog rada a i kasnije u mirovini, prof. Apsen radi na pisanju knjiga iz područja matematike.

Njegova prva knjiga ima naziv »Logaritamsko računalo«, a štampana je 1934. u Zagrebu. Radi na usavršavanju logaritamskog računala i uvodi nove skale kojima daje ime »ZH« (Zagreb Hrvatska). Specijalna tvornica logaritamskih računala u Geroldgrünü, Njemačka, A. W. FABER CASTELL, prihvaća te nove skale. Matematički institut u Göttingenu 1938. nudi dr. Apsenu mjesto u svom institutu, ali dr. Apsen odbija ponudu, jer smatra da je potrebniji u Zagrebu, nego u Njemačkoj, gdje ima mnogo matematičara.

Nakon oslobođenja sve svoje slobodno vrijeme, pa čak i godišnje odmore posvećuje isključivo pisanju knjiga iz područja elementarne i više matematike, koja do danas izlaze u 51 izdanju.

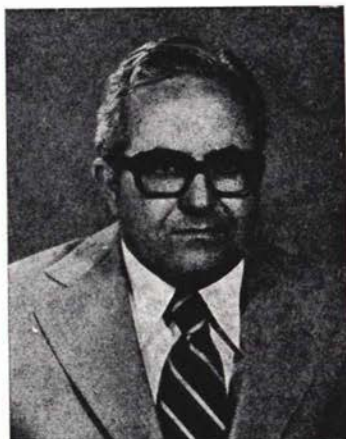
Osnovni cilj njegovog rada je bio da olakša studij matematike našoj mladoj generaciji, a u prvom redu onim studentima, inženjerima i tehničarima koji radeći daleko od kulturnih centara žele samostalno proširiti svoje matematičko znanje. Želio je na što jednostavniji način obraditi teško matematičko gradivo, uvijek imajući na umu njegovu primjenu u tehničkoj praksi. Da je njegova želja urodila plodom svjedoče mnogobrojna pisma priznanja i zahvalnosti iz najudaljenijih krajeva naše zemlje.

Prof. Apsen je u svom pedagoškom radu sa studentima i dacima, bio vrlo savjestan i uzoran predavač. Uvijek ga je vukla želja i težnja da gradivo iz matematike prenese i približi što jednostavnije svojim slušačima. U njegovom samopregornom radu u prvom redu isticala se njegova skromnost i želja da uvijek pomogne onome koje je ta pomoć bila potrebna. To nikad neće ni ne mogu zaboraviti oni koji su s njim radili i surađivali.

Bio je tih, jednostavan a nadasve skroman čovjek. Neumoran, posebno za svoju matematiku, do zadnjeg je trenutka pisao, stvarao i rješavao zadatke iz matematičke literature.

Lik dr. Apsena kao čovjeka i matematičara ostat će u nezaboravnoj uspomeni svim njegovim bivšim učenicima, suradnicima i poštovaocima.

V. Nevistić

ŠERIF KRNIĆ

Diplomirani geodetski inženjer — direktor Geod. tehn. škole Šerif Krnić umro je 4. aprila 1980. godine nakon teške bolesti u Sarajevu. Rođen je 19. novembra 1926. godine u Titogradu (tadašnjoj Podgorici). Tu je završio osnovnu školu i gimnaziju sa odličnim uspjehom. Pripadao je naprednom omladinskom pokretu i postao je član SKOJa 1944. godine. Jedno vrijeme je radio u Građevinskom preduzeću u Titogradu. Poslije toga, mlad i željan znanja, tražio je i dobio stipendiju, te se 1947. godine u jesen upisao na Geodetski odsjek Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Bio je zapažen član Narodne studentske omladine Geodetskog odsjeka. Diplomirao je 1953. godine sa

odličnim uspjehom. Po završetku studija vratio se u Crnu Goru u Titograd. Tu je radio u Republičkoj geodetskoj upravi i Geodetskom odsjeku Građevinske škole. Dao je svoj doprinos kao saradnik za izdanje Tablica za tahimetriju. Godine 1959. u jesen dolazi na rad u Geodetsku tehničku školu U Sarajevu, gdje se i završava njegov životni put.

Drug Šerif je u našoj sredini djelovao punih 20 godina i za to vrijeme vršio je sve nastavne funkcije: bio je mnogo godina nastavnik, zatim šef odsjeka, direktor samostalne škole, direktor škole integrisane u Građevinsko geodetski školski centar Sarajevo, direktor Centra da bi na kraju, zahvaljujući svome radu i humanom i drugarskom odnosu prema saradnicima i učenicima, bio ponovo izabran za direktora Geodetske tehničke škole. Zadnjih deset godina bio je na rukovodećim položajima.

Paralelno sa nastavom i nastavnim radom, obavljao je neprekidno i brojne društvene i samoupravne funkcije. Dugo godina bio je aktivan u Društvu geodetskih inženjera i geometara SR BiH, gdje je obavljao više društvenih funkcija: bio je više puta sekretar Republičkog odbora, predsjednik Podružnice SGIG grada Sarajeva. U Zajednici tehničkih škola i centara SRBiH biran je u dva mandata za predsjednika sekcije građevinskih škola i centara, obavljao je niz godina razne samoupravne funkcije, kao što su predsjednik Savjeta, predsjednik Zbora radnih ljudi i to uvijek u dva mandata, predsjednik raznih komisija, itd. što sve najrječitije govori da su radni ljudi znali da cijene njegove sposobnosti i njegov široki entuzijazam, da mu daju podršku i povjerenje.

Drug Šerif je imao posebno istaknute sklonosti prema pisanju i oratorstvu. Objavljivao je članke i referate koji su tretirali probleme obrazovanja kadrova, zatim pitanja i probleme geodetske djelatnosti na koja se tražio pravi odgovor.

Za svoj rad na stručnom i društvenom planu koji je bio veoma plodan i raznovrstan, dobio je niz priznanja kao i odlikovanje Predsjednika Tita — Orden rada sa srebrnim vijencem.

Naše društvo ostaje siromašniji za jednog vrsnog stručnjaka i profesora, kao i društvenog radnika i pregaoca, koji je izveo generacije geometara i geodetskih inženjera, koji danas rade ne samo širom Bosne i Hercegovine nego i čitave Jugoslavije.

Profesori i učenici Geodetske tehničke škole